

«Onzin!» zei Alice zeer luid en vastberaden en de Koningin zweeg.

De Koning legde zijn hand op haar arm en ze bedeesde: «Bedenk, lieve, dat ze nog maar een kind is!»

De Koningin wendde zich toornig van hem af en zei tot den Boer: «Draai ze om!»

De Boer deed dit, zeer zorgvuldig met een zijden voet.

«Staat op!» riep de Koningin, met een scherp harde stem.

De drie tuinlieden sprongen terstond op en gingen aan het buigen voor den Koning, de Koningin, de Koninklijke kinderen en voor ieder ander.

«Houdt daar mee op!» gilte de Koningin. «Het maakt me duizelig». En toen, met een blik op de rozenboom, ging ze voort: «Wat hebben jullie hier toch uitgevoerd?»

«Och, Majesteit», zei Twee, zeer onderdanig en één knie buigend terwijl hij sprak, «we hebben —»

«Ja, ja, ik zie het al!» zei de Koningin, die inmiddels de rozen onderzocht had. «Hun hoofd af!» en de optocht trok verder, terwijl drie soldaten achterbleven om de ongelukkige tuinlui terecht te brengen.

DE KONINGIN WENDDE ZICH TOORNIG VAN
HEM AF EN ZEI TOT DEN BOER: „DRAAI ZE OM”